

nogen Klarhed over, hvad disse Penge skal anvendes til. Dette blev ogsaa korteligt antydet af den ærede Ordfører for mit Parti, og jeg vil blot udtrykkelig understrege det her.

Jeg skal slutte disse faa Bemærkninger med at udtale, at jeg mener, at det er en stor social Opgave, der ligger for. Vi lever i en Tid, hvor vi paa saa mange Maader har vanskelige Forhold at kæmpe med, og jeg for mit Vedkommende tror, at vi ikke blot er i en Krise for Øjeblikket, men at der foregaar en hel Omformning af mange sociale Forhold, saaledes at vi maa gøre os klart, at vi ikke nogen Sinde vender tilbage til de Forhold, vi havde før Krigen. Det gælder derfor om, at vi faar Forholdene lagt saa godt til Rette, at vi kan komme godt igennem denne Overgangstid og en Gang kan rykke ind i de nye Forhold under saa gode Betingelser som muligt.

**Anden Viceformand** (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Hagbart Berg**: Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister for hans velvillige Svar paa min Forespørgsel. Det glæder mig, at den af mig omtalte Sag stadig er Genstand for den højtærede Ministers Opmærksomhed, og jeg haaber saa, at vi kan faa en tilfredsstillende Ordning deraf. Jeg vil heller ikke hænge mig i, om det bliver under den ene eller den anden Form, det sker, naar kun det bliver en Realitet, at vi kommer de vanskeligt stillede Kommuner til Hjælp, dem, der har de store Udgifter og de smaa Indtægter. Jeg vil gerne have Lov til at henstille, at der ogsaa for Aaret 1917 ydes de vanskeligt stillede Kommuner en saadan Hjælp, og at Kommunerne bliver gjort bekendt med, at denne Paragraf i den seneste Dyrtdslov er tænkt som en Erstatning for § 12 i den oprindelige Dyrtdslov, thi saa nærer jeg ingen Tvivl om, at mange flere Kommuner end de 9, der hidtil har søgt derom, vil komme og bede om at være med i denne Fordeling.

**Indenrigsministeren** (*Rode*): Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man gik til en saadan almindelig Kundgørelse som den, det ærede Medlem fra Lemvig (Hagbart Berg) foreslog, vilde det ikke blot blive mange flere end 9, men det vilde blive ret faa mindre end Landets samt-

lige Kommuner, som vilde anmode om Støtte.

**Martin Hansen**: Den højtærede Indenrigsminister mente, at der var nogen Uklarhed til Stede i mine Udtalelser i Gaar, i hvert Fald nogen Misforstaaelse. Jeg tror nu for Resten, at jeg udtrykte mig ret klart om det Hovedpunkt, hvorved jeg særlig dvælede. Den højtærede Minister sagde, at det var ikke nogen ny Tanke at gennemføre Statsregulering. Nej, jeg har heller aldrig udtalt noget om, at der skulde være noget nyt deri, ej heller noget om, at de Statsforanstaltninger, der var foretagne, skulde ophæves. Nej, jeg har saa godt, jeg har evnet det, fulgt med i den økonomiske Politik, og ved, at vi efterhaanden gennem Kampe, kan jeg godt sige, er naaet til lovbundne Former for adskillige af vore Produktionsforhold og ogsaa med Hensyn til den Pris, der skal betales af Forbrugerne. Men den højtærede Indenrigsminister erindrer godt, at under de Forhandlinger, der har været førte om de forskellige økonomiske Love, baade om Kornloven og Smørloven, og hvad dermed staar i Forbindelse, var de Priser, man enedes om at fastsætte — jeg tror nok, det var Indenrigsministeren selv, der udtalte sig omtrent saadan —, Udtryk for, hvad Middelstanden kunde betale, og deraf fulgte, at en yderligere Regulering vilde være nødvendig som Supplerings til den her foretagne. Det er de Statsforanstaltninger, vi i Øjeblikket har, og dem ønsker jeg slet ikke ophævet. Jeg ønsker dem tværtimod udvidet, saa at vi kan komme bort fra den almindelige Regulering, som man har tiltænkt Kommunerne at udføre. Hvorfor er det — for at gaa lige til Sagens Kærne — saa bestemt hævdet ikke mindst fra radikal og socialdemokratisk Side, at Kommunerne skulde bruge § 2, thi det var den bedste Regulering? Hvad er den virkelige Begrundelse herfor? Er det den, at man derigennem bedst hjælper dem, der er vanskeligt stillede? Nej, det er det ikke. Sagen er den, at der mellem de virkelig vanskeligt stillede og de noget bedre stillede ligger en lille Middelstand, som bedst kan hjælpes gennem § 2-Reguleringen. Den egentlige Grund til at regulere efter § 2 var den, at man vilde komme disse Mennesker til Hjælp.

Men nu er det, at vi fra vor Side siger, at hvis Kommunerne skal tage den Opgave op, vil det vise sig, at Forholdene bliver i høj Grad uensartede, at Lævedoden,